

Iso-Äiniö, Joenniemi, Myllykselä ja Vähimaa -kylälehti

Äinämöinen 3/2020 joulukuu

RIISTAKAMERAKUVA: MATTI PIETINEN

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Sirkka Järviön puutarha kukoistaa
- 4 Piknik Äinölässä
- 4 Äinölä sai hirvenpään
- 4 Hilja-kirjan pihajulkkarit
- 4 Tauno ja Nelli joulurauhaa etsimässä
- 5 Äinämöinen 20 vuotta
- 6 Kohtaaminen Joenniementiellä
- 7 Markku Kiljusen 60-vuotiskonsertti
- 8 Huppulinnan purku
- 10 Kotikuusi Kallio-Paavolassa
- 11 Kotikuusi 1967
- 11 Laavulaulut
- 11 Pellilän kirjasto tiedottaa
- 12 Kyläyhdistys 2020

*Rauhallista
Joulunaikaa*

PÄÄKIRJOITUS

Hiljainen, sammutetuin lyhdyin eletty ajanjakso on saanut paljon vierailijoita Luontokeskuksen laavun nuotiolle polttamaan tulia. Lähiasukkaat kertovat kävijöitä olevan joka päivälle ja viikonloppuisin useita seurueita. Viime keväänä iso halkolaatikko riitti seuraavan vuoden kevääseen, mutta tänä vuonna puita on viety keväällä ja syksyllä. Luontokeskuksen infotaululle on tehty uudet esittelysivut ja aluekartta. Alueeseen kuuluu yksi lammikko, jonka ympärillä kiertää polku. Käyttöoikeus on saatu vuonna 2010 Kari Lohtarilta 20 vuodeksi.

Vähimaan kauniista syksyisestä peltomaisemasta ja bussipysäkistä on tullut kuuluisan elokuisena lauantaina kuvatun Pohjois-Karjala -musiikkivideon yksi kuvauskohde.

Loppuvuoden terveisin

Liisa-Marjatta Pietinen, Äinämöinen

Aluekartta / karttapaikka.fi

Iso-Äiniön luontokeskus
Äinään seudun kyläyhdistys
ainaanseutu.net
Pluskoodi: 68CV+28
Osoite: Karsillantie 99
17450 Iso-Äiniö

Vuonna 1882 perustettu Ylioppilaskunnan Laulajat kuvasivat Pohjois-Karjala -musiikkivideota Vähimaalla muutaman tunnin ajan lauantaina 22.8.2020. Videota kuvattiin kahtena viikonloppuna Asikkalan lisäksi Padasjoella, Sipoossa, Inkoossa, Siuntiossa ja 2Torronsuolla.

Musiikkivideon tekijät: Tuotanto: Ylioppilaskunnan Laulajat, Vastaava tuottaja: Ville Saukko, Ohjaaja & käsikirjoittaja: Heikki Släen, Kuvaaja: Hannu Pyyhtiä, Leikkaaja: Eemeli Nättinen, Ilmakuvaus: Heikki Släen, Värimäärittely: Petri Falkenberg @ Grade One, Pukusuunnittelu: Heikki Släen, Elokuvakalusto: Kinos Rentals

Musiikki: Ylioppilaskunnan Laulajat, johtajana Pasi Hyökki, Sävel ja sanat: Gösta Sundqvist, Sovitus: Tuomas Meurman, Äänitys: Ilkka Herkman, Editointi & miksaus: Ilkka Herkman & Pasi Hyökki

Lisätietoa yl.fi/pohjois-karjala-musiikkivideo

Sirkka Järviön puutarha kukoistaa

TEKSTI: LIISA-MARJATTA PIETINEN

LIISA-MARJATTA PIETINEN

Sirkka Järviö viihtyy puutarhatöissä. Ahkeran naisen käsien jäljiltä kasvimaalla on vehreän rehevä. Tien vieressä kasvoi yksi kylän Kotikuusista, joka on jo kaadettu pois.

Sirkka Järviö muutti Iso-Äiniölle vuonna 2014. Kakkoskoti on edelleen ahkerassa käytössä Padasjoella ja kaverin mökillä Iitissä odottaa vielä kesäisin kalastus- ja kasvihuonepuuhat.

Järviö teki elämäntyönsä kuorma-autoliikennejohtajana. Kesällä ulkotyöt ovat hyvää hyötyliikuntaa. Talvisin ahkera emäntä ratkoo kryptoja, hoitaa kukkia ja tykkää liikunnasta.

Menneenä kesänä rehevässä puutarhassa kasvoi karhunvadelman, marjapensaiden, vuoris-tolaisharviaisten ja mansikoiden lisäksi perunaa, lanttua, punajuuria, porkkanaa, tilliä, papuja, härkäpapuja, tomaattia, ja kurkkua.

Sirkalle ikä ei ole este monenlaisten askareiden tekemiselle, erilaiset remonttityöt onnistuvat ja kierrätysajatus on suosittu materiaali- ja energian säästämiseksi. Kierrättäjäksi itseään luokittelevana hän lajittelee jätteet ja haluaa säästää energiaa.

Kiinteistössä on toiminut posti, kauppa ja kahvila. Esko Riikka kertoi Inkilän Ilmarin kaupasta 3/2019 Äinämöissä.

LIISA-MARJATTA PIETINEN

Oranssit ja keltaiset porkkanat ovat kietoutuneet monenlaisiin kiemuroihin. Yhden porkkanan väri on muuntunut punajuuren väriseksi.

LIISA-MARJATTA PIETINEN

Lantut kasvoivat lapsen päänkokoisiksi.

Piknik Äinölässä

MATTI PIETINEN

Kesäisen lämpimän syysauringon ja kirkkaan sinisen taivaan alla elokuun 16. päivänä pieni joukko ruokaili Äinölän pihalla. Tarjoilulautaset kiersivät pöydässä ja maistelimme toistemme tuomia piknikevaita. Puimurit ajoivat pelloille ja ohi kulki muutakin liikennettä.

Hilja-kirjan pihajulkkarit

LIISA-MARJATTA PIETINEN

Heidi Viherjuuren viides kirja 'Hilja ja täydellinen talvipäivä' sai yksityiset pienessä piirissä vietetyt julkkarit Tervon perheen pihalla. Kirjoja käännetään saksaksi ja seuraavaksi virokseksi sekä ties vaikka millä muilla kielillä.

Äinölä sai oman hirvenpään

MATTI PIETINEN

Vuosi sitten Äinölään saatiin lahjoituksena Soili Paavolan appiukon, Erkki Valtosen jäämistöstä hirvenpää, joka on komeillut Jussi Raittisen 'Hirvi, älä tule tielle'-levyn kannessa vuonna 1984.

Tauno ja Nelli joulurauhaa etsimässä

Seija Helanderin neljäs Tauno ja Nelli -kirja jouluksi.

Äinämöinen 20 vuotta

Sole Seppälä muistelee Äinämöisen alkuvaiheita

Vuonna 2000 kyläyhdistyksemme lähti mukaan Päijät-Hämeen kylät ry:n ja Päijänne-Instituutin järjestämään ESR-rahoitteiseen Päijät-Hämeen kylien tiedottamishankkeeseen. Hankkeeseen osallistui 18 kylää eri puolilta Päijät-Hämettä ja koulutus pidettiin Päijänne-Instituutissa. Koulutukseen osallistui kylätoimikunnastamme Minna Paakki ja minä. Istuimme luennot läpi ja saimme hankerahaa 1800 mk kylätiedottamiseen vuodelle 2000.

Kylätoimikunta päätti sitten tomerasti aloittaa kylätiedotteen julkaisemisen ja tehdä kylille omat nettisivut. Molemmat projektit saimme vuoden aikana toteutettua. Nettisivujen kuvia varten Minna Paakki järjesti jopa pienkoneen kuvaamaan ilmakuvat jokaisesta kylästä.

Alkuvuosina Äinämöinen ei ollut vielä oikea lehti, vaan pieni kylätiedote. Se oli aina kooltaan nelisivuinen ja ilmestyi neljä kertaa vuodessa. Tein lehden julkaisuohjelmallani ja sitten sisältöä ruodittiin kylätoimikunnan kokouksessa. Korjausten jälkeen kävin kopioimassa lehden vanhalla kunnantalolla Rantamäen Annen opastamana. Sitten kiikutin niput postiin, josta se jaettiin koteihin seuraavana peittojakelupäivänä.

Myöhemmin, kun rahaa postitukseen ei enää ollut, lehti jaettiin porukalla laatikoihin. Varsinkin, jos joku meistä jakajista oli muita hitaampi liikkeissään ja osa lukijakunnasta joutui odottelemaan omaa lehteään muutaman päivän toisia pidempään. Sitähän sitten jouduttiin oikein selvittämään, miksi joku hidasteli jakamistaan. Eli tärkeä tämä lehti on kyläläisille alusta asti ollut.

Tein Äinämöistä sen alkuvuodet eli vuodesta 2000 vuoteen 2006. Vuosien 2008-2015 aikana olin asiassa vielä hieman mukana tehden lehden pientä Pyrkivän palstaa. Silloin lehti oli jo

aivan erilainen ja selkeästi lehtimäinen Äinämöinen. Olen todella iloinen, että lehti on säilynyt hengissä kaikki nämä vuodet ja kehittynyt valtavasti alkuaajoista. Äinämöistä on aina kiva lukea ja lehdessä on säilynyt upealla tavalla muutoin niin helposti muistista katoavaa tietoa kylien elämästä ja kyläläisistä.

Niinpä ”äiti” tässä onnittelee 20-vuotiaasta Äinämöistä. Hienosti olet kasvanut ja kehittynyt vuosien aikana. Kyläläisistä on onneksi aina löytynyt joku pitämään sinusta vuorollaan hyvää huolta ja kasvattamaan sinua, nyt jo aikuiseksi varttunutta Äinämöistä. Pitkää ikää ja tahtumarikkaita elinvuosia!

Sole Seppälä

Nimikilpailun voitto Vähimaahan

Sisältö:

Nimikilpailu 1

Esikoulu 1

Äitöseppäläpöytä 2

Mitä on tapahtunut? 2

Mitä kylillä haettiin? 3

Talkookutsu 4

Ilmoituksia 4

Kyläkokouksessa 25.4. julistettiin kilpailu kylätiedotteen nimestä. Kilpailun raatina toimivat kylätoimikunnan jäsenet. Kylätoimikunta valitsi tiedotteen nimeksi Ilkka Murron ehdotuksen Äinämöinen. Suurin osa ehdotuksista oli hyvin Äinämöinettä, tässä muutamia esimerkkejä: Äinäläinen, Kyläläinen, Äiniän seulun tielot ja Äivähäys.

Ilkka Murto kertoi seuraavaa nimen keksimiseen liittyen: ”Äinään kylän nimi on varmasti ikivanha - ehkäpä jo ensimmäisten jääkauden jälkeisten ihmisten antama. Äinämöinen eli Väinämöinen mainitaan hämäläisten vanhana jumalana - ”Äinämöinen virret takoi”. Vaikkemme asuiskaan vanhan Väinämöisen kotikylässä, olisi meidän hyvä olla hieman ylpeämpiä menneisyydestämme ja syntyperästämme. Ovathan nämä seudut Suomen vanhimpaa asutusta ja on syytä uskoa asutuksen jatkuneen katkeamatta nykypäiviin asti.”

Kuvassa Ilkka Murto pääliin palkinnoksi saamansa launneppu.

Saimme esikoulun koulullemme

Koko kevään jatkunut epätoisuus esikoulun tulevasta sijoituspaikasta Länsi-Asikkalassa on vihdoinkin ratkennut. Esikoulu aloittaa toimintansa syksyllä Äinää-Vähimaan koulun yläkerrassa. Esikouluun kuljetetaan kuusi-vuotiaat myös Kurhilasta ja Viitailasta. Koulun yläkerran remontointi on ehtona esikoulun saamiseksi koulullemme. Kylätoimikunta on luvannut kunnalle tehdä remontin kylälaisten kanssa talkoilla. Kunta tuo paikalle materiaalit ja kylätoimikunta toivottaa rakennustaitoiset kyläläiset tervetulleiksi talkoisiin. Kts. talkookutsu viimeiseltä sivulta.

Tässä on ensimmäinen neljä sivuisena julkaistu Äinämöinen, joka löytyi vielä Sole Seppälän tiedostoista.

Kohtaaminen Joenniementiellä

ARTO HUTTUNEN

Kymmenen vuotta sitten ihastuin vaimoni Tiinan kanssa myynnissä olevaan vajaan sadan vuoden ikäiseen Tommon maatilakeskukseen Joenniementiellä. Hankintaa ei ole tarvinnut katua, Tommo on täyttänyt kaikki toiveemme vapaa-ajan kodista. Talossa asustaa paljon myös jälkipolvi, siihen kuuluu kolme tytärtä miehineen sekä seitsemän lastenlasta. Kolme lastenlapsista seurustelee, joten Tommossa on parhaimmillaan koolla yhteensä 18 big familyn jäsentä sekä kaksi koiraa ja kaksi kissaa.

Joenniementiellä luonto on lähellä, peuroja ja jäniksiä tavataan tuon tuostakin, silloin tällöin voimme nähdä vilauksen ketusta, supikoirasta tai kalasääskestä. Joka talvi tontilta on löytynyt ilveksen tassuun sopivia jälkiä, mutta elävää isoa kissaa en tähän kesään mennessä ole päässyt näkemään muualla kuin eläintarhoissa.

Heinäkuun 11. päivänä se tapahtui, kameran tietojen mukaan kello 16:46. Olin järjestelmässä navetan päätyyn laittamaani puutyöverstasta. Navetan päädyn ovet olivat auki Joenniementielle ja seisoin oviaukossa lähettämässä tekstiviestiä. Silloin näin sivusilmällä näkökenttäni reunassa eläimen kävelevän tiellä. Ajattelin Maakesken suunnasta jonkun kävelevän koiran kanssa, mutta ihmistä ei näkynyt perässä. Nostin katseeni kännykästä tielle ja tajusin 50 metrin päässä lähestyvän eläimen olevan ILVES! Se jolkutteli keskellä tietä navetan päätyä kohden ja pysähtyi eteeni noin vii-

*Luontoterveisin
Arto Huttunen, Joenniementie 241*

den metrin päähän. Vain odottamaton äkillinen hämmästys esti minua panikoimasta ja jäin paikoilleni. Se seisoi rauhallisesti paikoillaan edessäni arviolta 15 sekuntia, mikä tuntui pi-itkältä ajalta ilveksen edessä. Koska kännykkä oli valmiina kädessäni, sain ikuistettua isosta kissasta useamman otoksen. Sitten se päästi jonkinlaisen ihmettelevän naukahduksen, käänsi päätään ja jatkoi verkkaista jolkutteluaan tietä pitkin Joenniemen suuntaan. Uudempia havaintoja otuksesta ei meillä ole. Näköjään ilvestä ei tarvitse metsästä etsiä, se voi tulla luoksesi joskus suoraan tietä pitkin.

RIISTAKAMERAKUVA: HARRI MÄKINEN

Markku Kiljusen 60-vuotispäivän Elämäni laulut -juhlakonsertti

LIISA-MARJATTA PIETINEN

Markku Kiljunen

Asikkalan kirkossa esitettiin sunnuntaina syyskuun 6. päivänä Markku Kiljusen 60-vuotis Elämäni laulut-juhlakonsertti, joka piti olla jo keväällä, mutta eräs korona päätti asian toisin. Hyväntekeväisyyskonsertin tuotto kirkossa, kuorojen ja yksityisten lahjoitukset käytetään Sylva ry:n hyväksi.

Markku oli jo sunnuntaiaamun messussa monessa mukana, puhekin olisi käynyt, mutta hän säästi sen konserttiinsa. Konsertti alkoi kakkukahvien jälkeen. Laulut koskettivat kuulijoita, joita oli tullut runsainmitoin. Serenaadi 'Kertokaa se hänelle', jonka ensimmäisen säkeistön jälkeen Markku antoi ruusun puolisolleen Eijalle. Muisteltiin kansakoulun ekaluok-

kia ja esitettiin niitä virsiä, joita opeteltiin jälki-istuntoja myöten. Se oli vielä aikaa, jolloin opettajat saivat käyttää auktoriteettiaan.

Konsertissa mentiin läpi kirkkovuotta laulamalla mm. Adventtivirsi Hoosianna. Ulkona paistoi aurinko ja oli vihreää, kun normaalisti tuo virsi lauletaan marraskuun pimeydessä ja rängasteessa. Olihan kontrasti. Puheet, laulut vuorottelivat, oltiin ristiäisissä ja hautajaisissa. Puolitoista tuntia meni puupenkillä istuen, välillä silmäkulmia pyyhkien, naureskelua oivallettaville tarinoille ja taputtaen mukana.

Kuuteenkymmeneen vuoteen mahtuu jos jonkinlaista tapahtumaa. On ollut ilon ja surun kyyneleitä. Kirkon rappusia astellessani soi korvissani viimeisen laulun 'Varmana laulaa Herrasta saan' tarttuva kertosävel, jonka sanoja tavoitellen 'Tämä on laulu sydämeni'. Markku, lähimmäisten ja luotettujen vakiosoittajien kanssa esittivät mieleenpainuvan konsertin. On siinä ollut tekemistä.

Teksti: Matti Pietinen

LIISA-MARJATTA PIETINEN

60-vuotias Markku Kiljunen kukitettuna Asikkalan kirkossa konsertin jälkeen. Taustalla vasemmalla Markun "luottomusiikkimiehet" Juha Saarinen, Pekka Valkjärvi, Simo Taipalus ja Aarno Tiihonen. Muutamassa laulussa oli mukana Veikko Marttila ja urkuja/flyygeliä soitti Asikkalan seurakunnan kanttori Leena Kanninen.

Huppulinna purku

TEKSTI: LIISA-MARJATTA PIETINEN

MATTI PIETINEN

Elokuun lopulla entinen talo purettiin maantasalle reilussa tunnissa.

Naapureiden riemuksi Markku Kiljunen teki keväällä kaupat ”Huppulinna” omistajan, Anne Mäen kanssa ja riemua lisäsi Markun suunnitelmat laittaa mökki matalaksi mahdollisimman nopeasti.

- Matti Pietinen risti kätensä ja katsoi taivaalle ja sanoi – kiitos, kertoi Markku.

Ainakin 100 vuotta vanha Mäki-niminen kiinteistö Kirkolantiellä on lohkottu Inkilän tilasta vuonna 1922. Alkuperäinen asukas oli taksi-kuskina tunnettu Uuno Sallane (entiseltä nimeä Uuno Kippari). Itsellinen Aune Tuomi asui talossa ja hoiti muutamaa lehmää. Aune muistetaan Vääksyyn pyöräilevänä pitkätukkaisena reippaana vanhuksena. Voimiensa mukaan eläkevuosinaan hän teki hautausmaalla kesätöitä ja talvella paritti sukkia terveyskeskuksen vuodeosastolla.

Tuomen jälkeiset kiinteistön omistajat purkivat romahtaneen navetan jo aikaisemmin ja saivat siistiä jälkeä aikaan. Seuraavat omistajat peittivät huonokuntoisen päärakennuksen peitteellä odottamaan suunnittelemaansa mahdotonta korjausta. Siitä puhekielestä oleva nimitys ”Huppulinna” on saanut alkunsa. Peite lahotti nopeasti rakennusta piipunjuuresta sekä ikkunan alta ja lopulta takaseinä murtui.

Talon runko oli tehty veistetyistä salvoshirsistä, joiden eristeenä välissä oli sammalta ja vaateriepua. Ulkoseinät oli laudoitettu hirren päälle. Talo lepäsi betonisokkelin päällä ja alla oli myös jonkinlainen kellari.

Rakennuksen purkamiseen tarvitsi luvan, jonka voi hakea lupa.fi kautta. Kun saatiin ilmoi-

tus purkuluvan myöntämisestä, työ saatiin alkuun.

Purkaessa talteen on otettu väliovet, ikkunat, vuorilaudat ja terveet hirret. Niille on jo keksitty uusiokäyttöä. Hirsistä olisi tarkoitus tehdä esimerkiksi laavu. Kaunis vaalean sininen pystyuuni oli alhaalta jo huonossa kunnossa, eikä siitä ollut säästettävää. Puujätettä meni 3 lavallista (yli 10 000 kiloa) kaatopaikalle, koska nykyisin palavan jätteen polttaminen on kielletty.

MATTI PIETINEN

Talon yksi seinistä oli romahtanut. Markku purki vuorilaudat pois ennen puskutraktorin tuloa.

Markku Kiljusen kaltaisia tehokkaita uurastajia tarvittaisiin monille muillekin tonteille muuttamaan maisemaa kauniimmaksi. Mies on tehnyt Kirkolanmäellä suuren kulttuuriteon! Onnea siitä!

Kaiken takana on usein myös nainen, kuten tässäkin projektissa. Pariskunta Eija Niinimäki ja Markku Kiljunen ovat tehokas työpari yhdessä,

jotka eivät kauaa aikaile ja uudet ideat ovat jo mielessä valmiina seuraavan suunnitelman toteuttamiseen.

MATTI PIETINEN

Vahvempia hirrenpätkiä ja pärekaton suikaleita jäi odottamaan pariskunnan uusia rakennushankkeita.

MATTI PIETINEN

Kotikuusi-laatta vuodelta 1967 löytyi Markku Kiljusen tontilla olevasta ladosta rojun seasta. Laatta laitetaan takaisin kuusen juurelle. Kotikuusia on Iso-Äiniöllä Paa-volassa, Inkilässä ja edellä mainitulla Mäen tilalla. Muualle Asikkalaan on istutettu kuusia ainakin Vääk-syyn Aurinkovuorelle ja Kalkkisiin.

Kotikuusi Kallio-Paavolassa

Suomen itsenäisyyden 50-vuotisjuhlavuotta juhlistettiin istuttamalla kotikuusia. Tällainen kuusi kasvaa myös Kallio-Paavolaan johtavan tien laidalla. Kuusen istutti Johan Einar Paavola (s.1886, k.1974). Einarista kerrotaan, että hän oli kovin isänmaallinen mies. Aina sunnuntaisin hän kulki jalkaisin Iso-Äiniöltä Asikkalan kirkolle jumalanpalvelukseen.

Einari asui Edvard-veljensä perheen kanssa Kylä-Paavolassa. Kuusen Einari osti Kauppakunnasta. Hän piti hyvää huolta kuusen kasvuun lähtemisestä ja kuljetti maitokärriä kuuselle vettä.

Kuusi kasvoikin sitten komeaksi ja se on nähnyt vuosikymmenien aikana tapahtuneen maaseudun muutoksen. 60-luvulla kuusen viereisellä pellolla heinät ja viljat kuivattiin seipäillä. Heinäseiväs pystytettiin rautakangella maahan lyötyyn reikään. Lasten tehtävänä oli laittaa seipäaseen pulikoita sitä myöten, kun seiväs täyttyi heinästä. Kuusen ja maantien välillä sijainneen ladon varjossa Paavolan heinäväki piti taukoa heinätöistä. 70-luvulla alkoi koneellistuminen: heinäseipäät vaihtuivat paaleihin ja viljaseipäät katosivat leikkuupuimureiden myötä.

Kuusen näkemät ensimmäiset leikkuupuimurit olivat paljon nykyisiä pienempiä. Niitä hankittiin myös useamman talon yhteisvoimin. Kuusen juurella puksutteli useita vuosia Oksasen Einon, Paavolan Kaarlon, Honkalan Paavon ja Humpilan Askon yhdessä hankkima leikkuupuimuri. Lehmät kuusen lähistöltä hävisivät 90-luvulle tultaessa. Niitä oli aiemmin ollut ihan joka talossa ja mökissä. Nyt kuusta

ympäröiviltä pelloilta korjaavat Humpilan Jussi ja Asko syksyisin sokerijuurikasta. Kuusen naapureina Kallio-Paavolaa asuttavat Paavolan Airi ja Kaarlo sekä toisella puolella aivan naapureina Meriläisen Toini ja Reijo.

Liekö kuusi kasvanut ensimmäiset vuotensa

Pellän mailla Tuukkalan tien varren taimitarhassa. Tämä Itä-Hämeen metsänhoitoyhdistyksen taimitarha tarjosi kylän nuorille mieluista kesätyötä ja mahdollisuuden ansaita omaa rahaa. Lohtarin Pirkko muistaa tarkoin, miten kuusia hoidettiin. Siemenet peitattiin Pellän saunassa. Taimia kasvatettiin ensin kaksi vuotta, kunnes ne koulitettiin. Sen jälkeen taimia kasvatettiin vielä toiset kaksi vuotta ennen myyntiä. Kuuset lähtivät tarhalta myyntiin 25 kappaleen erissä. Niiden juuret pakattiin Pätiälän suosta haettuun sammaleeseen, jotta ne pysyivät kosteina.

Tässä vuonna 2016 kevättälvella otetussa kuvassa kotikuusen juurella seisovat Einarin veljen lapsenlapsen lapset Linnea Ida Maria Johansson

ja Ida Veera Aurora Paavola. Kuva: Soili Paavola

Ida asuu Iso-Äiniöllä. Lapset ovat Iso-Äiniöltä vähentyneet. 1930-luvulla rakennettu lähikoulu, jota isoisä ja isä kävivät, on lakkautettu. Tästä syystä Idan matka alakouluun on yhtä pitkä kuin isoisän isällä ja tämän veljellä eli Eetulla ja Einarilla. Linnea on matkustanut Uudeltamaalta Iso-Äiniölle mummua, vaaria sekä serkkujaan tapaamaan. Uudenmaan kaupunkien hiekoitetuilla kaduilla ei potkukelkkailu suju samaan tapaan kuin kotikuusen ympäristössä Iso-Äiniöllä.

Soili Paavola

Kotikuusi 1967

Kun Suomi itsenäistyi vuonna 1917, kylvettiin Itsenäisyyden kuusi. Se istutettiin Kaivopuistoon Helsinkiin vuonna 1931. Kun Suomi vuonna 1967 täytti 50 vuotta, istutettiin maassamme yli 30 000 Itsenäisyyden kuusen siemenistä kasvatettuja jälkeläistä, Kotikuusta. Kampanjan takana oli SOK, joka kaupallisena organisaationa halusi olla tukemassa suomalaista yhteiskuntaa näkyvästi. Se myi kymmeniätuhansia kuusentaimia laattoineen itsenäisyyden kunniaksi, ja jotkut osuuskaupat lahjoittivat näitä kuusia oman alueensa kouluille.

Kuusentaimen viereen laitettussa kuparilaatassa oli teksti: "Kotikuusi istutettu vuonna 1967, jolloin Suomi oli ollut 50 vuotta itsenäisenä valtakuntana". Juhlapuita muina merkkivuosiina (1987, 1992, 1997) 1992 kyltin teksti: Itsenäinen Suomi 75 vuotta Juhlametsikkö.

Alkuperäinen Itsenäisyyden kuusi on istutettu 'Suomen Tasavallan eduskunnan kunniaksi', joten eduskunnan rooli on merkittävä myös nyt. Kunnilla oli tärkeä rooli osoittaa istutuspaikkoja sekä kannustaa kouluja, päiväkoteja ja vanhainkoteja. Kansalaisyhteisöillä ja yksittäisillä kansalaisilla oli mahdollisuus osallistua.

Kotikuusien kartoitus aloitettiin kampanjalla 24. lokakuuta 2014. Tietoja tuli yli 200 paikkakunnalta dokumentoiduksi kampanjan historiaan. Tarinaa jatkettiin vuonna 2017 Tulevaisuuden kuusi- kampanjalla, jonka tavoitteena oli, että koululaisten lisäksi mahdollisimman moni suomalainen istuttaisi juhlapuun tai metsikön laattoineen satavuotiaalle Suomelle.

Lähde:

kotikuusi.enogramme.org

kotikuusi.enogramme.org/historia

[https://www.youtube.com/channel/](https://www.youtube.com/channel/UC2qxetW9NLKENw8EUF8GCWA)

[UC2qxetW9NLKENw8EUF8GCWA](https://www.youtube.com/channel/UC2qxetW9NLKENw8EUF8GCWA)

<http://kotikuusi.enoprogramme.org/kotikuusta-etsimaessae-sarja>

Kotikuusi vuodelta 1967

<https://www.facebook.com/kotikuusi1967/>

EMMA MURTO

PELLILÄN KIRJASTO TIEDOTTAA

Kirjastomme on pidetty suljettuna maaliskuusta lähtien koronavaaran vuoksi. Valitettavasti korona painaa päälle edelleenkin, joten emme voi avata kirjastoa vielä tulevan vuoden alussakaan.

Arvioimme tilannetta uudelleen helmi-maaliskuussa. Selvää onkin, että Pellilän kirjasto ei voi toimia tällä kertaa kunnallisvaaleissa ennakkoäänestyspaikkana. Perinteiset vaalikahvitkin jäävät siten pois, mutta kahvitellaan Penan pubissa heti, kun korona on selätetty.

Pitäkää huolta itsestänne ja toisistanne!

Hyvää Joulua Äinään seudun asukkaille!

Leena ja Pentti Etu-Seppälä

ÄINÄMÖINEN 3/2020 joulukuu

Kuvia, tekstit ja taitto:
Liisa-Marjatta Pietinen

Kuvia, ideoita ja haastattelu:
Matti Pietinen

Oikoluku:
Eveliina Markkinen ja
kyläyhdistys

**Äinämöinen ilmestyy huhti-,
elo- ja joulukuussa postilaati-
koihin. Lisäaineisto 15.3., 15.7.,
15.11. mennessä toimitukseen.**

**Kiitos aineistoa antaneille ja
lehden jakajille!**

Painos:
260 kpl

Painotyö:
Lahden Väriasemointi Oy

KYLÄTOIMIKUNNANJÄSENET 2020

Vesa Porkola
vesa.porkola@gmail.com 044 7056 266
puheenjohtaja

Tuula Aaltonen
tuula.oma@gmail.com 040 9002 953
varapuheenjohtaja/web-sivut

Minna Pettinen
minna.pettinen@elisanet.fi 050 3590 099
sihteeri/facebook

Emma Murto
emma.piispanen@gmail.com 041 5366 889
mainokset/web-sivut

Pirkko Lohtari
lohtaripirkko@gmail.com 044 306 3667
rahastonhoitaja

Aila Niemimäki
ailajapaavo@outlook.fi 040 4172 235
kahvitus

Petri Pettinen
petri.pettinen@elisanet.fi 0400 158 247
ilmoitustaulut

Juha Vaso
juha.vaso@pp.phnet.fi 050 5265 990
luontokeskuksen valvoja

Liisa-Marjatta Pietinen
pietinen.liisa@gmail.com 050 3562 464
Äinämöinen/kyläkirja

Matti Pietinen
m.pietinen@gmail.com 050 3035 806
Äinölän isäntä

Äinämöinen-lehti ilmestyy alueen postilaatikoihin huhti-,
elo- ja joulukuussa. Aiemmin ilmestyneet lehdet ovat luetta-
vissa <https://www.ainaanseutu.net/>

Mainoksia myydään 2021 lehtiin.
m.pietinen@gmail.com, 050-3035806
Kylätalon varaukset ja irtaimiston lainaukset
Matti Pietiseltä.